

Kız ve Küçük Balina

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Balina

Aysel Banu YAVUZAL

Maya okyanusu her şeyden çok severdi. Sarı yağmurluğu her zaman hazırda ve bez çantası balık, yengeç ve gülümseyen bir balina çıkartmalarıyla kaplıydı. Rüzgarlı günlerde limanda durup dalgaları dinlerdi. 'Ne söylüyorsun?' diye fısıldardı denize. Okyanus sadece susar ve şıpırdar, sırlarını saklardı.

Bir cumartesi Maya, Dedesi Sol'u ziyaret etti. Dedesi lacivert balıkçı kazağını ve gümüş bir balina kuyruğu kolyesi takmıştı. Yuvarlak gözlükleri, ahşap bir kutuyu açarken parıldadı. 'Bunlar eski balina kayıtları,' dedi. 'Onları küçük teknemden yaptım.' Maya yaklaştı. 'Balinalar gerçekten konuşur mu?' diye sordu. 'Dinle,' dedi Dedesi Sol, 've onları duyacaksın.'

Bir düğmeye bastı ve oda tuhaf seslerle doldu. Tık tık! Islıklar! Bir devin şarkısı gibi uğuldayan uzun, alçak çağrılar! Maya'nın koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. Komik bir tak-tak-tak, ardından cıvı cıvı bir merhaba duydu. 'Bu, arkadaşların merhaba demesi gibi!' dedi. Dedesi Sol gülümsedi. 'Balinalar sürekli birbirleriyle konuşur,' dedi. 'Kelimeler yerine sesler kullanırlar.'

Maya tekrar tekrar dinledi. Her tıklama ve çağrı bir hikaye anlatıyor gibiydi. Yüzgecinde spiral kabuk tılsımı olan küçük mavi-gri bir balina yavrusu hayal etti. Aklında yavru neşeyle bir merhaba tıklattı. 'Buradayım!' der gibiydi. Maya kıkırdadı. 'Balinalar oyun alanının ötesinden seslenen arkadaşlar gibidir,' dedi. Dedesi Sol başını salladı. 'Aynen,' dedi. 'Merhaba derler, haber paylaşırlar ve bir arada kalırlar.'

O gece Maya balina seslerini düşünmekten kendini alamadı. Herkesin onları duymasını istiyordu. 'Bir sınıf sergisi yapacağım!' dedi. Gülümseyen bir balinayla okyanusun büyük bir posterini çizdi. Üzerine yazdı: BALİNALAR SESLERLE KONUŞUR. Sonra Dedesi Sol'dan daha fazla tıklama ve çağrı kaydetmesine yardım etmesini istedi. 'Bu eğlenceli olacak,' dedi.

Pazartesi Maya kayıtlarını okula getirdi. Öğretmeni Bayan Lee, yeşil bir hırka ve üzerinde küçük bir balina tılsımı olan bir kordon takmıştı. 'Balina seslerimi paylaşabilir miyim?' diye sordu Maya. Bayan Lee gülümsedi. 'Pencerenin yanındaki köşeyi kullanabilirsin,' dedi. Maya sergisini kurarken kıvırcık topuzları zıpladı. Mavi kağıt dalgalar astı ve bir masaya küçük bir hoparlör koydu.

Teneffüste Maya sunumunu prova etti. Dilini şaklatıp ıslık çaldı, balina gibi ses çıkarmaya çalıştı. Arkadaşı Ben güldü. 'Gıcırdayan bir kapı gibi ses çıkarıyorsun!' Maya da güldü. 'Balinalar kelime kullanmaz,' diye açıkladı. 'Tıklarlar ve çağırırlar. Bu bir gizli şifre gibi.' Ben merakla baktı. 'Yardım edebilir miyim?' diye sordu. 'Tabii!' dedi Maya.

Maya ve Ben birlikte çalıştılar. Kağıttan balinalar yapıp tavana astılar. Maya karton bir kutunun üzerine büyük mavi bir okyanus çizdi. Bir tabela ekledi: BALİNALARI DİNLEYİN. Bayan Lee onlara küçük bir mikrofon verdi. 'Artık herkes balina seslerini duyabilir,' dedi. Maya gurur duydu. Sergisi neredeyse hazırды.

Sergi günü Maya'nın kalbi hızla çarptı. Sınıf arkadaşları beğenecek miydi? Oynat düğmesine bastı ve oda tıklamalar, ısıklar ve derin çağrılarla doldu. Çocuklar şaşkınlıkla nefes aldılar. 'Müzik gibi!' dedi biri. 'Hayır, konuşma gibi!' dedi bir diğeri. Maya balinaların nasıl iletişim kurduğunu anlattı. 'Merhaba derler ve haber paylaşırlar,' dedi. 'Arkadaşlar gibi tıklamalar ve çağrılar kullanırlar.'

Çocuklar dikkatle dinlediler. Bir tak-tak-tak ve uzun, alçak bir inilti duyular. 'Bu hangi anlama geliyor?' diye sordu Ben. Maya gülümsedi. 'Dedesi Sol bunun ailesini çağıran bir balina olabileceğini söylüyor,' dedi. 'Balinalar sürekli birbirleriyle konuşur.' Sınıf hayrete düştü. Daha fazlasını duymak istediler. Maya başka bir kayıt çaldı ve herkes öne eğildi.

Sonra Maya'nın aklına bir fikir geldi. 'Kendi balina seslerimizi yapalım!' dedi. Çocuklar dillerini şaklatıp ısıklık çaldılar. Balina çağrılarını taklit etmeye çalıştılar. Bayan Lee ellerini çırpı. 'Öğrenmek için harika bir yol,' dedi. 'Hayvanlar şaşırtıcı yollarla iletişim kurar.' Maya ısıldadı. Sergisi büyük bir başarıydı. Herkes balina seslerini dinlemeye bayıldı.

Okuldan sonra Maya Dedesi Sol'a her şeyi anlattı. 'Bütün sınıf balina seslerine bayıldı!' dedi. Dedesi Sol'un kırışık gözleri parladı. 'Sen iyi bir dinleyicisin,' dedi. 'Hayvanlar hakkında bu şekilde öğreniriz.' Maya ona sarıldı. 'Daha fazlasını öğrenmek istiyorum,' dedi. Dedesi Sol ona yeni bir kayıt verdi. 'İşte derin okyanustan bir balina şarkısı,' dedi.

O gece Maya yeni kaydı dinledi. Tıklamalar, ışıklar ve yumuşak, gürleyen bir çağrı duydu. Spiral kabuk tılsımlı küçük balina yavrusunun annesinin yanında yüzdüğünü hayal etti. 'Merhaba, Maya!' diye tıklıyor gibiydi. Maya gülümsedi. Balinaların konuştuğunu biliyordu ve o dinliyordu. Kulaklarında okyanusla uykuya daldı.

Ertesi gün Maya yeni kaydı sınıfa getirdi. Bayan Lee fen dersinde paylaşmasına izin verdi. Çocuklar gözlerini kapattılar ve dinlediler. Balinanın derin sesini duydular ve okyanusu hayal ettiler. 'Suyun altında olmak gibi!' dedi Ben. Maya başını salladı. 'Balinalar sürekli konuşuyor,' dedi. 'Sadece dinlememiz gerekiyor.'

Bayan Lee Maya'dan sınıfa bir balina bilgisi öğretmesini istedi. Maya dimdik durdu. 'Balinalar yiyecek bulmak için tıklamalar, arkadaşlarıyla konuşmak için çağrılar kullanır,' dedi. 'Bizim gibidirler—iletişimde kalmayı severler.' Çocuklar alkışladı. Bayan Lee gülümsedi. 'Maya bize önemli bir şey öğretti,' dedi. 'Hayvanların iletişim kurmak için şaşırtıcı yolları var.'

Maya'nın sergisi bir hafta boyunca sınıfta kaldı. Diğer sınıflardan çocuklar dinlemeye geldi. Maya mutlu hissetti. Balinaların konuştuğunu biliyordu ve artık herkes onları duyabiliyordu. Posterine baktı ve gülümsedi. Okyanus seslerle doluydu ve o dinlemeyi öğreniyordu.